

BLUEGRASSOVÉ LISTY

Bluegrassová
asociace
České
republiky

členský zpravodaj Bluegrassové asociace České republiky

ročník XIII, září 2008

číslo

4

- » Robert Křesťan » Bluegrass v Českém Ráji
- » Rowdy Rascals » The Lovell Sisters
- » Benefit – recenze CD » Jam u nás a ve světě

Bluegrassová asociace

Co je Bluegrassová asociace ČR?

BA je občanské sdružení založené v roce 1995, celou organizaci řídí zvolené předsednictvo, současným předsedou je Petr Brandejs.

Co je cílem BA?

Cílem BA je, aby se bluegrassu dařilo v ČR co nejlépe; aby se rozvíjel, byl v kontaktu se zahraničím a co nejvíce se rozšířil. BA se také snaží zajistit co největší informovanost svých členů.

Jaká je činnost BA?

- » BA vydává Bluegrassové listy
- » BA spolupořádá nejstarší evropský bluegrassový festival v Evropě, Banjo Jamboree
- » BA používá databázi členů k zaslání pozvánky na nejrůznější bluegrassové akce
- » BA pořádá výběrová kola na festival Banjo Jamboree
- » BA vítá další náměty svých členů
- » Internetové stránky BA jsou na adrese <http://bacr.czechweb.cz>.
- » BA vítá další náměty svých členů.

Členství v BA

- » Členství v BA je na kalendářní rok s tím, že kdo se stane členem do 30.6., zaplatí plný roční příspěvek 200 Kč, kdo po 30.6., zaplatí 100 Kč.
- » Pro kapely je možno využít institut kolektivního členství za 500 Kč, každý z kapely obdrží průkazku a bude dostávat vlastní výtisk BL (všechny výtisky budou zaslány na adresu kapelníka) a samozřejmě bude mít i všechny další výhody vyplývající z členství.
- » Dalším typem členství je pořadatelské členství za 500 Kč, pořadatel dává členům BA slevu na vstupném (min 10%, alespoň 20 Kč) na jím pořádaných akcích a uvede BA na plakátech; sám má zdarma zajištění inzerci svých akcí v BL (1 stránka v BL/rok/na

akci), na webu BAČR v dalších tiskovinách vydávaných BAČR.

- » Pro sponzory BA je určen institut doživotního členství za 5.000 Kč.

Všechny typy členství vyřizuje sekretář BA, který rovněž dojedná individuálně podrobnosti týkající se kolektivního, pořadatelského a sponzorského členství. Za člena je rovněž možno přihlásit se na některých akcích.

Výhody členství

- » slevy ve vybraných obchodech s hudebninami
- » zdarma Bluegrassové listy nejméně 4x ročně
- » zařazení do databáze členů - v případě zájmu možno e-mailem zasílat pozvánky na akce
- » možnost zapůjčení aparatury
- » sleva na vstupném na Banjo Jamboree a některé další festivaly a akce

Zájemci o individuální členství mohou zasílat peníze složenkou na adresu **BAČR, Kostelní 859/24, Praha 7, PSČ 170 00** nebo převodem na účet: **108596029/300**. Zájemce o ostatní typy členství prosíme o kontaktování Milana Leppelta, tel. 233313815, mobil: 774202348, e-mail: m.leppelt@seznam.cz, který s nimi domluví podrobnosti.

Můžete si z internetových stránek BA stáhnout formulář přihlášky (individuální nebo kolektivní) pro vtištění z Wordu a zaslání poštou. Přihlášku můžete vyplnit také pomocí našeho on-line formuláře.

Případné informace na tel. číslech členů výboru:

Milan Leppelt (sekretář BA)

tel.: 233 313 815

e-mail: m.leppelt@seznam.cz

Petr Brandejs (předseda)

mobil: 777 122 569, e-mail: brandejs@seznam.cz.

Miroslav Jiříš

(za pracovní výbor – šéfredaktor BL)

mobil: 602 932 026, e-mail: jiriste@email.cz

Robert Křesťan

Zpěvák, skladatel, textař, překladatel, banjista, kytarista a mandolinista. Populární zejména ze svého působení v kapelách Poutníci a Druhá Tráva.

Kdy a jak ses poprvé setkal s bluegrassem?

Slyšel jsem v rádiu Greenhorny, Rovnou tady rovnou, vůbec jsem netušil, o co jde, bylo mi tak deset, jedenáct let, ani jsem nerozuměl textu, říkal jsem si: Co je to „kánovnou“?, ale okamžitě mě to chytilo. A zanedlouho jsem dostal k narozeninám singl s tou písní. Na druhé straně byla krásná Tučného a Vyčítalova verze I'm So Lonesome I Could Cry (Vlak půlnoční – pozn. aut.).

Máš doma nějaké oblíbené bluegrassové desky? Jaké? Posloucháš je občas?

Mám jich spoustu a stále si z USA vozím další, bluegrass zní z vinylu nejlíp. Ale poslouchám je čím dál míň. Nejvíc Flatta & Scruggse a Billa Monroea. Toho nejčastěji.

Jak hodnotíš bluegrass jako žánr z hudebního hlediska a v kontextu se současnou hudbou, která se u nás hrává? Má šanci zaujmout běžného „hudebního konzumenta“?

Bluegrass je lidová muzika a jako taková je nereformovatelná, na rozdíl od názoru, který jsme měli v sedmdesátých a osmdesátých letech, kdy jsme si mysleli, že bluegrass pozvedneme do netušených uměleckých a populárních výšin. V těch letech u nás byla nenormální situace, a proto dosahoval bluegrass takové popularity. Ve zbytku světa platí pravidlo, že bluegrass poslouchají hlavně lidi, kteří sami hrají na nějaký nástroj. Začíná to tak být i u nás.

Měl podle Tebe americký bluegrass význam pro formování české hudební scény a komunity lidí v oblasti folku & country?

Samozřejmě.

Jaký máš názor na věčný spor českých bluegrassistů, zda zpívát anglicky nebo česky?

Myslím, že pro bluegrass je milosrdnější, když se zpívá anglicky. S několika výjimkami. Např. některé písničky Copu. A pochopitelně písně ze Zlaté éry Greenhornů.

S Druhou Trávou pravidelně hráváte v USA. Víme, že Američani mají Vaši hudbu rádi, i proto, že je trochu jiná než „ten jejich bluegrass“. Přesto – setkali jste se někdy s negativními reakcemi? Má vstřícnost publika souvislost s oblastí, kde hrajete (tradiční Jihovýchod – liberální Západ)?

Do určité míry. Určitě je to znát v liberálních státech jako Kalifornie nebo Colorado. Negativní reakce ani ne, spíš zdvořilý nezájem – což je vlastně taky negativní reakce. Ale to se stává zřídka.

A jak vidíš budoucnost bluegrassu obecně? Optimisticky, pesimisticky?

Spíš skepticky. Rád bych se ještě dočkal radostného překvapení.

Ondra Kozák

Přezato z časopisu Muzikus, IV/2008

Bluegrass v Českém Ráji

Největší tradiční festival mimo území Spojených Států

Milovníci tradičního bluegrassu se setkali poslední zářijový víkend v Českém Ráji. Jirka Toman tam pořádal již pátý ročník svého tradičního festivalu.

Do kouzelného prostředí letoviska Sklář se letos sjelo 25 kapel, aby společně ukončili festivalovou sezónu. Čekalo nás tam 18 hodin dobré muziky.

V pátek od šesté večer vystoupily kapely Maňána BG Band, Funny Grass, Větráci, slovenský Minigrass, BG Cvrkot, Lusatian Grass, Goodwill a Dřevěná Tráva. Sejšnovalo se potom skoro do bílého rána.

Sobotní první blok zahájili v jedenáct Brzdaři. Upstream je název nové kapely kolem Jany Bilkové, bývalé zpěvačky Dessertu. Následovali Honza Bican a přátelé, Bells & Whistles, Country Coctail a The Log. O přestávce na nás čekalo překvapení a pro přítomné muže pastva pro oči. Tři odvážná děvčata pod vedením Bány z Funny Grass nám zatančila kankán. Pak se na scéně objevila nová formace Blue Rej, z nichž se posléze vyklubala reunion kapely Modřina po 15 letech. Šlapalo jim to moc hezky, zaspívali nám

toho hodně od Seldom Scene, protože mezi nimi byl i český John Duffy, alias Honza Meisel. Jejich vokály se mi líbily úplně nejvíc. Standardní Dessert následoval. Benefit si pro nás nachystal překvapení v podobě Natálky Havrdové namísto Lukáše Podsedníka, který si užíval někde u moře. Šlo jim to moc pěkně. Petr Brandejs Band, výborný jako vždycky a pak G-Runs & Roses.

A již tady byl večer.

Poslední set zahájili Křeni, po nich New River Train, Blackjack, Jirka Králík & Rowdy Rascals moc tradiční sice nebyli, ale byla to příjemná změna a předvedli nám svého nového basistu Davida Koutského. Poslední se na scéně objevila Sunny Side. Plánovaný Reliéf se bohužel kvůli členům, kteří hrají také s jinými kapelami nekonal. Ale i bez nich bylo dobré muziky kopec.

A již tu byla půlnoc a s ní další sežny až do rozednění. Byl to opravdu moc hezký festival a kdo tam nebyl, má čeho litovat.

Děk za organizaci patří Jirkovi Tomanovi a Marcelce. Přejeme jim, aby tam příští rok přišlo víc diváků.

Lilka Pavlak, 11.9.2008

Rowdy Rascals – léto 2008

Léto je časem cestování a festivalů. Jako po každé v posledních letech strávil Jirka s Rowdy Rascals letní měsíce na cestách po Evropě.

Po Banjo Jamboree v Čáslavi si trochu odpočinuli, aby nabrali sílu do náročného červencového programu. V neděli 13. července hodinu před půlnocí vyrazila kapela z Prahy na sever – směr Norsko. Již tradičně vystupuje na Risor bluegrass festivalu, který se letos konal od 17. do 19. července. Museli však dorazit na místo již v pondělí, protože v úterý 15.7. začínal workshop, na kterém Jirka a Karel vyučovali hru na housle a kontarabas. O tom, jaký zvuk mají na severu čeští muzikanti svědčí to, že na houslovou dílnu přijela žačka až z druhého nejsevernějšího města v Norsku. Jak dalekou cestu vážila? Jistě nejméně dvakrát tak dlouhou jako její učitel. Festival začal ve čtvrtek. Přes nepřízeň počasí bylo plno nadšených diváků. Jirka s kapelou si ještě v pátek „odskočil“ do 350km vzdáleného Stavangeru, aby pobavili tamnější příznivce bluegrassu a westernswingu. V sobotním závěrečném programu v Risoru pak hráli pro nadšené, deštěm zkrápěné obecenstvo. Kromě vystoupení se svými Rowdy Rascals Jirka účinkoval jako host s Maďarskou kapelou Accousticure, kterou podpořil ve výrazném bluegrassovém setu. Poněkud jiný charakter mělo jeho hostování s italským kytaristou Robertem Della Vecchia. Hrál se ryzí swing na akustické nástroje. Dva vynikající solisté a krásná, melodická hudba. Festival v Risoru si vybudoval pevnou pozici v evropském programu americké tradiční hudby. Bohatá návštěva a kvalitní hudební z něj dělají zřejmě největší akci tohoto druhu na severu Evropy.

Přímo z podia se kluci naskládali do auta a honem zpět. Jen pár hodin měl Jirka na dospání dlouhé cesty. V pondělí 21. 7. začínala jeho

houslová škola v Týništi nad Orlicí. Tam měl povinnosti nejen muzikanta, ale také učitele a organizátora. První ročník jeho týdenní houslové školy byl mimořádně úspěšný. Všichni účastníci ocenili pestrý, i když velmi náročný program. Někteří snad byli překvapeni důrazem, který Jirka klade na hudební teorii a tzv. klasické hudební vzdělání, shodli se však na tom, jaký prostor pro houslistu tato znalost otevírá. Dva zcela odlišné večerní semináře vedli pánové Bican a Kuta. Jan Bican je vynikající hráč na old-time banjo a kromě toho znalec amerického old-timu a autor skvělých českých textů pro tento žánr. Není mnoho českých textů k americkému originálu, které píseň neruší, naopak dotváří. Nikdo nechtěl jít spát, sedělo by se až do rána. Lukáš Kuta je učitelem hry na housle na KJJ. Skvělý solista, který se soustřeďuje na klasický repertoár. Také jeho lekce byla skvělou součástí letní houslové školy. Společně strávený týden účastníci uzavřeli vystoupením na krásném odpoledním programu, zorganizovaném týništským panem farářem Havlíčkem, který se konal za podpory hejtmána královéhradeckého kraje.

Podobně jako o týden dříve Jirka se svými muzikanty nasedli hned po koncertě v Týništi do auta a s krátkou zastávkou v Praze, sloužící k doplnění výbavy a naložení nutných zavazadel, okamžitě vyrazili, tentokrát na jih. Směr slunná Francie, Crapone sur Arzone – největší country festival ve Francii. Velkokrásná organizace a skvělé hudební obsazení jsou typickými rysy této velkolepé hudební události. Přes 25 000 diváků přišlo a po tři dny se skvěle bavilo v nádherném přírodním areálu. Příznivci country music z celé Francie přijeli aplaudovat 11ti americkým, čtyřem francouzským a jedné české kapele. Jirka se svými muzikanty nejsou typickou „country“ kapelou. Stačily ale dvě – tři písničky a kolem 20 metrů širokého podia byl dav fanoušků, kteří celý hodinový koncert doprovázeli nadšeným potleskem. Dobrá hudba nezná vymezující kategorie, a jak se ukazuje i příznivci tvrdší současné country ocení oldtime a westernswing v dokonalém instrumentálním a vokálním provedení. Dva dny v Crapone sur Arzone byly vyplněny tvrdou prací, ale také odpočinkem a společnými jamy se starými i nově získanými kamarády.

S americkou kapelou 3Fox Drive se pak kluci sešli na další zastávce svého francouzského turné – v la Roche sur Foron .

V pondělí 28. 7. se kapela vydala na cestu do Savojských Alp, městečka LaRoche sur Foron. Toto malebné místo nedaleko horského centra Chamonix pořádá EWOB Bluegrass festival, před kterým probíhají také workshopy jednotlivých hudebních nástrojů. Tyto kurzy začínaly v úterý a povinnosti lektorů měla celá kapela. Spolu s 3Fox Drive absolvovali kluci jako loňští vítězové akci se zástupci tisku. Pro kapelu, která hraje „malý žánr“ v Čechách poněkud neobvyklá situace. Samotný festival si zaslouží samostatný komentář. Jeho bezchybná organizace a krásné prostředí z něj dělá snad nejhezčí setkání fanoušků bluegrassu v Evropě. Milá, přátelská at-

mosféra, obětaví a informovaní pořadatelé, připravení kdykoli pomoci vyřešit jakýkoliv problém účastníků, skvělé zázemí pro účinkující, nadšení diváci. Jen času na spaní bylo málo – hrálo se každý den až skoro do rána. Náš dík a hluboká poklona panu Christofer Howard – Williamsovi, vedoucímu organizačního týmu. La Roche žije týden hudbou. Šest dní strávených v LaRoche byl jistě vrcholem letošního léta. Loňští vítězové uzavírali spolu s americkou kapelou 3Fox Drive hlavní páteční a sobotní program. Jak pravý americký bluegrass, tak i western swing přivedly zaplněné nádvoří historické budovy do varu.

Cesta domů byla dlouhá, ale představa pár dní odpočinku pomohla překonat těch tisíc kilometrů v rekordním čase.

Je 12. 8. pozdní večer a znovu směr sever – Historické městečko Arendal v jižním Norsku a jubilejní 15. ročník akordeonového festivalu. Pro tuto akci se Rowdy Rascals rozrostly o akordeonistu Michala Stulíka. Téměř ihned po příjezdu kapela v rozšířeném složení vystoupila v populárním hudebním klubu Bakgarden v historickém centru města. Nádvoří klubu, kde se hrálo, bylo zakryto plachtou proti dešti. Norský déšť je však jiný než ten obyčejný, náš. Norové ale mají zřejmě také jiný názor na nepřízeň počasí. I když přes plachtu teklo, nikomu to moc nevadilo, vydrželi všichni až do konce. Jen nástroje bylo pak třeba pečlivě vysušit. V pátek kluci absolvovali rozhovor a živé natáčení pro regionální rozhlas a v sobotu pořadatelé uspořádali krásnou projížďku lodí po okolní ostrovech, což zejména pro „suzozemské krysy“ ze středu Evropy mělo neopakovatelné kouzlo. Poslední den festivalu, v sobotu, hráli kluci odpoledne i večer. Náročný program skončil – čekala ještě náročnější cesta domů. Po 16 hodinách strávených v autě všichni čtyři rádi vystoupili v Praze v neděli o půlnoci.

The Lovell Sisters Band ve švýcarské Basileji

Jeden z nejlepších koncertů letošní sezóny jsem zažila minulou středu 10. září v Basileji. Moc se mi tam nechtělo, protože mám práce jako na kostele. Jessicu jsem poznala na jaře 2006 v Nashville, jako nejmladší účastnici semináře „Leadership Bluegrass.“ Již tehdy mi říkala, že by rády jely do Evropy, ale já pro to nic neudělala. Špatné svědomí mne proto trochu popohánělo, a tak jsem jela a nelitovala!

Kapelu tvoří tři Lovellovy sestry, kytarista Matthew Windgate, kterého jsem potkala asi před 5 lety, když ještě jako teenager hrával s Valerií Smith. A již tehdy se dala tušit hvězdná budoucnost. Basáka Andyho bohužel neznám a přeslechla jsem jeho příjmení.

Sestry vyhrály v roce 2005 v soutěži organizované „Prairie Home Companion with Garrison Keilor“ jako National Teen Talent a ve stejném roce vydaly své první CD. Jessica, senzační houslistka – zpěvačka je rozená vůdčí osobnost, i když jí ještě není ani 22 let. Megan, nyní 18letá, slyšela asi v 15 hrát Jerryho Douglase a zamilovala se do dobra. Jde jí to moc dobře a pochopitelně také výborně zpívá. Nejmladší Rebecca –16 let, vyhrála jako první žena a nejmladší účastnice na Merle Fest International Mandolin Contest v roce 2006. Píše většinu kapelních písní a hraje

také na kytaru, mandolu a banjo. Společně s Jessicou, tvoří motor kapely. A šlape jim to výborně. Obě jsou tak nabitě temperamentem a energií, že působí přímo bombasticky.

Jejich sesterské trojhlasé harmonie jsou jedinečné.

Koncert zahájili vypalovačkou NGR Baton Rouge. Jessica nám pak zaspívala baladu o dvou bratřech zamilovaných do stejné holky Blood is Thicker as Water. Instrumentálka Chutney, Chutney zvedla diváky ze sedadel. Pak se nám představil kytarista Matt se svým Grandma Song. Megan nám zahrála svou instrumentálku The Lonesome Feeling, složenou k počtě Jerryho Douglase.

Úplně mě uchvátila nádherná instrumentálka od Matta, o které neprozradili jak se jmenuje a další King Lear. Krásná byla také Rebečina písnička About Billy the Kid, ve které zpracovala svoje dojmy z cesty po Novém Mexiku. Další pěkná od Dona Willamse We are on the Way, a od Rhondy Vincent Kentucky Borderline. Ta měla být poslední. Obecenstvo pochopitelně šlelo a chtělo přidavky. A taky je dostalo.

Folsom prison blues jako vzpomínka na Johnyho Cashe upravená s výborným dvojhlasem mandolíny a kytary. Následovala další instrumentálka. Zakončili a capella Boogie-woogie.

Kapela se nachází na svém prvním třítydenním evropském turné, společně s rodiči, kteří je vozí a 5letým bratříčkem. Začali v Norsku, hráli již také v Německu, Belgii, Holandsku, Švýcarsku, a další koncerty v Německu, Dánsku, Švédsku a Norsku na ně ještě čekají. Jistě to není jejich poslední evropská šňůra a na té příští dou-

fají, že se podívají také do Česka, či na Slovensko. Moc bych vám všem přála je zažít „live“!

Pro milovníky progresivního bluegrassu, namíchaného s country, blues, swingem a novou akustickou hudbou: kdybyste někde narazili na jejich CD, určitě stojí za to, si je pořídit.

Ahoj Lika

V Bülachu 13.9.2008

BENEFIT – BLUEGRASS MUSIC

Edice Modrá struna č. 12, 2008

Tennessee – That's A Sad Affair – I'm Going Back To The Old Home – Tennessee 1949 – Dark Hollow – Just Ain't – Who Will Sing For Me? – I Am The Man, Thomas – Karolina Mountain Home – Over The Hills To The Poorhouse – Wicked Path Of Sin – Y' All Come

Nahráno živě v Olšanech u Rusínova v červnu 2008. Zvuk a mix: Libor Babák, mastering: Svaťa Kotas, fotografie: Vlasta Piskačová, Libor Babák

Zatím poslední řadová deska z edice Modrá struna patří kapele tradičního bluegrassu z brněnska. Jmenuje se Benefit a zcela jistě není fandům tohoto stylu neznámá. Patří již po několik let ke špičce tradičního pojetí muziky modré trávy, kam se dostala sice nenápadně, ale zato jistě. Pro ty, kteří přesto ještě nevědí, několik personálií : základní pěvecký kámen tvoří bratři Lukáš (kytara) a Marek (mandolína) Podsedníkové, z nichž prvně jmenovaný zpívá převážně vedoucí hlasy a druhý tenory. Kolektiv vhodně doplňují a oživují brněnská bluegrassová ikona – banjista Libor Babák a naturalizovaný Moravák, basista Vlado Kosiba. Oba přispívají ve vokálech barytonovými a basovými party.

A co Benefit svým posluchačům nabízí? 12, většinou supertradičních věcí, které v převážné míře pocházejí z repertoáru Flatta a Scruggse, Billa Monroea a Stanley Brothers – tedy těch nejklassičtějších kapel první bluegrassové generace. A jak se s tímto nelehkým oříškem kapela popasovala.? Na první pohled nadmíru dobře. Je tu kvalitní scruggsovéské banjo Libora Babáka, neméně dobrá tradiční

tremolová mandolína Lukáše Podsedníka, dobře zahraná doprovodná kytara Marka Podsedníka s vkusnými střídavě zahranyými sóly a za nimi spolehlivá basa Vlada Kosiby. Ovšem nad tím vším vyčnívá, podle mne, největší deviza tohoto sympatického sdružení – ten starobylý hlasový styl zpěvu. Jak u Markova vedoucího hlasu, tak celkové vyznění vícehlasů. A kdo na tohle trpí tak jako já, ten si prostě pochutná. A odpustí chlapcům sem tam trochu nedokonalou anglickou výslovnost. Ale i v tomhle se v průběhu let chlapci výrazně zlepšili – jak Marek, tak především Vlado.

Deska začíná svižným hitem Jimmyho Martina – Tennessee, se kterou v roce 1973 na Bean Blossom přivedl tamní tisícíhlavý dav k šílenství. Tady vyniká především dobře zpracovaný čtyřhlas ve vokálech. Škoda, že na konci trochu zaniknul Markův závěrečný martinovský G run.

Úplnou novinkou pro mne je druhá skladba That's A Sad Affair, napsaná předčasně tragicky zesnulým countryovým velikánem Jimem Reevesem. Píseň vyznívá v bluegrassovém podání zajímavě. V následující I'm Going Back To The Old Home jako bych slyšel vokál z desky Doca Watsona, Ridin' The Midnight Train. A další věc je moje srdeční záležitost – Tennessee 1949. Tady se na booklet vloudila mýlka – píseň nenapsal Larry Sparks, který ji tak výtečně interpretoval na desce Silver Reflections, ale jeden z mých nejoblíbenějších skladatelů pan Pete Goble, spolu s Leroyem Drummem. Kapela ji dobře zvládla – za povšimnutí stojí hezké banjové podehrávky pod vedoucí zpěv. Dark Hollow je další tradiční „pecka“, kterou můžeme slyšet v několika rychlostních verzích od spousty interpretů.

A další dvě následující skladby – Just Ain't a Who Will Sing For Me patří, podle mne, k nejsilnějším věcím celé desky. Prostě klukům Flatt a Scruggs evidentně svědčí! I když následující dvě „stanleyovky“ – I Am The Man, Thomas a Carolina Mountain Home jsou také působivé, i když vím jak je těžké vytvořit syrovost tenoru Ralpha Stanleyho. V druhé jmenované se ale podařilo Markovi v lead vokálu podchytit podstatu zpěvu Cartera Stanleyho a i dvojhlas zde vynívá hezky spolu s přeladěným banjem.

Over The Hills To The Poorhouse je další známá věc, dvojhlas ve slokách tu váže lépe

než v refrénech, ale to je asi daň za živé nahrávání. Ovšem vše si chlapci vynahradili v Monroeově slavném gospelu Wicked Path Of Sin, kde je krásně sejmutý čtyřhlas, stylová mandolína a kytara. Hned mi probleskla hlavou barva vokálů Kentucky Colonels. A než jsem to stačil zažít, už je tu závěrečná monroeovská Y'All Come, kterou Mistr zval na svá další vystoupení. A vás, potencionální posluchači, zve shlédnout si koncert Benefitu na nějakém festivalu v Čechách či v zahraničí, protože tato kapela za to určitě stojí!

Milan Leppelt

Rozdílné pojetí jamů v ČR a ve světě

1. Úvod

Už čtvrtým rokem organizuji jamy pražském saloonu „U Supa“, a za dobu jeho existence měli jeho návštěvníci možnost vidět, jak se původně měsíční akce o pěti až sedmi návštěvnících pozemě změnila na akci se čtrnáctidenní periodicitou a průměrným počtem návštěvníků mezi dvaceti až třiceti.

Ačkoliv si to mnozí z nás v Česku neuvědomují, jam sessiony jsou chlebem a solí bluegrassu. Bez jakýchkoli debat – jsou trávou, ze které všechno ostatní vyrůstá. V anglicky mluvícím světě se s oblibou používá termínu „grassroots“ pro vyjádření toho, že určité hnutí (ať zájmové, tak třeba i politické strany) vyrůstá odspodu, od jednotlivých členů, a ne naopak. Pro nás v bluegrassu má jakýkoli slovní obrat spojený se slovem „grass“ ještě další význam – proto používání tohoto termínu v bluegrassu není vůbec od věci.

Hnutí, které nevyrůstá odspodu, ale je naordinováno shora, třeba vládou nebo výborem organizace, obvykle nemá dlouhého trvání, ani nepožívá mezi svými členy velké obliby (viz třeba SSM, SČSP apod.

Myslím si, že jsem měl vzácnou příležitost „osahat si“ bluegrassové jam sessiony při svých dlouhodobých pobytech v zahraničí, a všiml jsem si několikrát dost podstatných rozdílů mezi jam sessiony u nás a v anglicky mluvících zemích – tedy v USA a Austrálii.

Pro ty z vás, kdo mne neznají, poznamenávám, že jsem od roku 1988 australským občanem, a vrátil jsem se zpět do ČR koncem roku 2004. Žil jsem v USA celkem jeden a půl roku a hlavní náplní mého času tam byly každý víkend návštěvy různých festivalů, na kterých jsem měl možnost nejen vystupovat, ale co mne bavilo ze všeho nejvíce – účastnit se jamování. Volný čas během týdne (záměrně jsem totiž nepracoval) mimo festivaly jsem si zpríjemňoval účastí na jam sessionech v různých

městech. V Austrálii jsem začal hrát a zpívat bluegrass od roku 1993. Do roku 2004, kdy jsem se vrátil do ČR, to byla pěkná řádka akcí na to, abych mohl srovnávat.

Po návratu z Austrálie do Prahy jsem se napřed divil, proč v ČR vlastně nejsou pravidelné jamy tak, jako je tomu jinde ve světě bluegrassu, tedy v Austrálii a USA. Brzy jsem ovšem zjistil, že je to trochu jinak: ono se sice jamuje, ale jamy probíhají ve více méně omezených skupinách muzikantů, a jejich cílem rozhodně není spojovat muzikanty ze všech koutů daného města, ale jen jednoduše a prostě zahrát si „mezi svými“.

2. Rozdíl v počtu pozvaných muzikantů

Organizátoři jamů v ČR většinou omezují počet účastníků se muzikantů, aby se například nesešly čtyři banja, pět mandolín apod. V duchu této logiky se také organizátor ujistí, aby nechyběla basa nebo třeba kytara, a pokud vím, tak se nestává, aby byli pozváni třeba tři basisti naráz. Podle mého názoru je sice kladným výsledkem něčeho takového na jedné straně utužení party těch nejbližších známých muzikantů, ale na druhé straně je to zase určitá izolace od ostatních potenciálních muzikantů.

Jak řekl Lee Bidgood (tedy také člověk schopný pohledu „zvenku“), české „užší mezilidské vazby“ jsou silnější než v USA, a naopak naše „širší mezilidské vazby“ jsou slabší.

3. Rozdíl v sociální roli bluegrassu

Když jsem si všiml, že žádný jam se nesnaží sdružovat lidi z okolí, ale snaží se jen dát si vzájemně příležitost zahrát si ve výlučném kruhu blízkých kamarádů, uvědomil jsem si, že jsem přece jen měl do značné míry pravdu – pokud bych to měl nějak pojmenovat, asi bych řekl, že my Češi neorganizujeme veřejné jamy; organizujeme spíš „sleziny“ pro staré známé, kde nemusí každý nový příchozí

být vítaným hostem. Samozřejmě tato „nálepka“ nemůže 100% sedět na všechny jamy v republice. Už dávno jsem si všiml, že lidé z hor, tedy hillbillies (a nejen ti z USA, ale i z Austrálie nebo z Beskyd či Orlických hor), při sobě drží více, než lidé z města. Ti američtí i v malinkých vesničkách pozvou na jam každého souseda, který je ochoten přijít. Je to snad proto, že v horách si lidé nemohou přátelé vybírat – mnoho lidí tam nežije, a všechny ty různorodé povahy spolu nějak stejně musí vyjít, protože na sebe musí vzájemně spoléhat. Navíc neřeší, jestli hrát bluegrass nebo ne – je to přece jejich lidová muzika.

V původní, nezkrácené podobě tohoto článku na mých kapelních stránkách www.poruby.eu jsem se rozepsal v několika samostatných odstavcích o těch nejzajímavějších jamech, a v kontextu i o rozdílech, kterých jsem si všiml. Adresa je následující:

http://poruby.eu/index.php?option=com_content&task=view&id=88&Itemid=41

V tomto omezenějším prostoru se zmíním alespoň o základním systému a pravidlech jamování a také o tom, kde si představuji budoucnost jamu U Supa.

4. Systém a „nepsaná“ pravidla jamování

Zažil jsem opravdu mnoho jamů v různých prostředích. Proto pro mne slovo „jam“ souvisí s jedním z významů slova „jam“ – chápu to podobně jako „tlačénka“ (třeba jam-packed stadium, tedy stadión narvaný k prasknutí) v tom smyslu, že v té tlačénici nemusí všichni hrát spolu, ale v chumlu (říkajme tomu jádro) nezávislých skupin: jádro A dohraje, a jádro B začne hrát v momentě, kdy A dohraje poslední tón té jejich písničky. A si mezitím, co hraje B, přehodí kapodastry a domluví se, co chtějí hrát dál. Jakmile jádro B dohraje, začne hrát zase A, a tak se to pořád opakuje. Pokud se do toho přidá třeba další jádro C, jsou pravidla taková, aby se dal prostor všem – tedy, pokud jádra A i B hrály řekněme po dvou kusech, pak se čeká, že si zahraje i C. Pokud jsou to ale „ňoumové“

a trvá jim dlouho, než se rozhodnou nebo začnou, A nebo B je mohou klidně převálcovat. Prostě než začne kdokoli znovu hrát, tak se jen několik vteřin čeká na to, jestli nějaká skupina není připravená s něčím jiným, a pokud ano, dají si navzájem prostor. Vypadá to naprosto bez jakéhokoliv řádu, ale řád tam většinou přece jen je. Pokud po uplynutí těch několika vteřin nikdo jiný nezačne hrát, jede se dál.

Výhodou tohoto systému je, že se neplýtvá časem, a jam má spád, písnička stíhá písničku, a prostě to „vaří“. Zažil jsem ovšem i jamy, kdy jak A, B i C či D chtěly hrozně moc hrát, tak vlastně hrály skoro stále dvě skupiny naráz. Řeší se to jenom tím, že se poodejde o několik metrů dál, aby ta druhá parta tolik nerušila... To se stane tehdy, když ten řád přestane fungovat.

Bylo by taky dobré připomenout si některá další pravidla: třeba, že ten, kdo zpívá sloky v písničce, většinou dává znamení, kdo bude sólovat. Pokud je to instrumentálka, pak je to ten z hrajících muzikantů, kdo rozhodl, co se bude hrát, nebo přirozený místní lídr, nebo chcete-li česky, vedoucí jamu. Signál je většinou mrknutí nebo kývnutí hlavy, a proto je třeba všimnout si, kdo ty signály na jamu dává, a udržovat oční kontakt, především těsně předtím, než přijde sólo; může to také být slovní signál – jméno, název nástroje, to je ovšem ve světě (na rozdíl od Česka) spíš výjimečně.

Je to logické – jestli chcete, aby skladba byla ve všim všudy, tak ji není třeba přerušovat furiantskými výkřiky „bendžó jede!“ nebo „a fiddle!!!“ – stačí oční kontakt. Na druhé straně může i muzikant o sólo „požádat“ tím, že hraje výrazně podehrávky ve sloce předcházející sólu – plus oční kontakt.

Cit pro oční kontakt se vám sejde i ve vaší kapele; pokud ji nemáte, pak v té vaší příští. Na pódiu není pro takové slovní ohlašování prostor. Sejde se vám to i v zahraničí, v cizojazyčném prostředí. Pokud zpíváte, je pro vás oční kontakt výhodnější také proto, že signál je často třeba vyslat dřív, než přestanete zpívat.

Preference k tomu či onomu způsobu signalizace se sice odvíjí od osobnosti muzikanta, a každému určitě vyhovuje něco jiného. Nerespektování signálů, ať jsou jakékoli, vede ovšem ke zmatku. Pokud se používá systém očního kontaktu, měli by ti, kdo připadají pro další sólo v úvahu, sledovat očima lidra aspoň během té jedné vteřiny před koncem refrénu. Není to samoúčelné – je dost hloupé, když pak sóla určují dva, a vytváří to zmatek. Lídr taky ví, kolik má verze dané písně slok, což určuje počet sól. Pokud je přebytek nástrojů, je vhodné hrát mezi slokami dvě sóla, protože přece jenom účelem jamu je spíše zahrát si, než poslouchat zpěv. Kvůli podrobnější představě o pravidlech bluegrassového jamování jsem umístil na své stránky překlad článku Toma Barnwella, který vyšel snad v roce 1999 v Bluegrass Unlimited. adresa je následující:

http://poruby.eu/index.php?option=com_content&task=blogcategory&id=31&Itemid=182

5. Hudba budoucnosti – jamy U Supa?

Myslím, že je naprosto zřejmé, že pokud bude naráz hrát všech 20 muzikantů, kteří se U Supa scházejí, tak se může stát, že někteří účastníci budou mít pocit, že si vlastně pořádně nezahrají. Nicméně viděl jsem už větší a úspěšné jamy, a proto odmítám jít tou druhou cestou omezení účastníků a chci, aby akce byla nadále kvalitní a přínosná pro všechny příchozí, a to všemi možnými způsoby. Všichni jsou zde vítáni, pojem „nezvaný host“ na jamu neuznávám. Chtěl bych dát zpět světové bluegrassové komunitě to, co mi dali ti přede mnou; a věřím, že návštěvníci mého jamu budou ochotni tuto mou snahu podpořit. Jam je schopen dát každému něco – podle jeho potřeb: pro začátečníky dává skvělou možnost seznámit se v neformálním prostředí s lepšími hráči, a možnost něco se od ostatních naučit; pro pokročilé je to perfektní příležitost zabrnkat si a pobavit se. Pro ty, kteří nemají kapelu, je to druhá možnost „být pravidelně v akci“, a všichni se můžou navzájem

motivovat. Pestrost návštěvníků je taky důležitý prvek – každý jam je tak jiný, a setkání s jinými lidmi dává více možností pro inspiraci.

Budu jenom rád, pokud bude jam přitahovat i lidi, kteří nikdy nehráli a přijdou si tam jen popovídat u dobré muziky - ale ještě raději bych viděl, kdyby se časem taky chytili nějakého nástroje a začali se učit hrát a zpívat. Popovídání je super, ale nemělo by nadměrně rušit hlukem hudebníky.

Takže jde hlavně o to, jak ty svoje čtyři hodiny strávené na jamu využijete: můžete zpívat a hrát celou dobu, ale taky se můžete s ostatními bavit o nejrůznějších tématech, můžete sledovat ostatní, jak hrají; což částečně funguje i teď. Celou dobu jenom hrát (nebo zpívat) je ale opravdu náročné – často si uvědomuji, že jsem od začátku jamu nevstal a nepromluvil s kamarády, kteří jsou mi opravdu milí, a pak je najednou vidím odcházet a je konec večera... Proto bych rád viděl ochotu k postupným změnám.

Nechci zatím současný stav komplikovat aparaturou a mikrofony – taky to možná jednou přijde, protože zvyknout si hrát na mikrofony je určitě taky vynikající, a dovednosti těch, kteří zvyklí jsou, alespoň nezreziví; ale zatím to není nutné. Ale je potřeba zajistit, abychom nehráli za každou cenu stále všichni naráz. Proto bych rád při vzájemném souhlasu a pochopení postupně přešel na formu, která se osvědčila jak v USA, tak v Austrálii, tedy k systému tabule, na kterou se každý napíše, která vytvoří „směny“ a umožní ostatním bavit se třeba u baru s kamarády a poslouchat hudbu, kterou máme rádi. Chtěl bych kombinovat oba způsoby, tedy budeme hrát tak jako dosud u stolu řekněme do 9:00, a pak bychom nechali odehrát podle počtu kapel ty, kteří se zapíšou na tabuli. Potom bychom zase dali stoly dohromady a hráli bychom dál tak, jak jsme byli zvyklí.

Servis

■ **Bratři Nováci opustili Petra Kůse a Fámy**, ale můžete je dále vidět v **Kvintetu**, který hraje už 14. rok

■ **Dennis Schut a Katka Kuhlweinová byli oddáni na úřadě v Miletině 5. července 2008.** Veselice proběhla v Bílých Poličanech a zúčastnili se jí také kapely Pražce (zahráli novomanželům také před úřadem), Country Cocktail a Katky kapela Blue Roses.

■ **Ve vydavatelství Muzikus právě vychází výukové DVD: Ondra Kozák & Ralph Schut: Bluegrass & Country – Škola hry na akustickou kytaru pro začátečníky i pokročilejší.** Na DVD jsou použity skladby: Jesse James, Myslím na Colorado, Alabama Jubilee, Zlatá rybka a Love Please Come Home, na kterých jsou vysvětleny tyto problematiky: ladění, vybavení BG kytaristy, držení trsátka, technika pravé ruky, technika levé ruky, použití kapodastru, doprovod (4/4 a 3/4 rytmus), přechody mezi akordy, G-run, rest strokes, směr brnkání trsátkem, přklepy, odtrhy, skluzy, tvorba sóla, souhra dvou kytar v kapele, crosspicking, úvod do improvizace, funkce kytary v BG kapele, souhra s basou a mandolínou. Jako speciální hosté se na DVD objeví Petr Kůs a Tomáš Kubín. K dostání bude v prodejní síti vydavatelství Muzikus, na stránkách www.muzikus.cz/knihy nebo na koncertech a dílnách osobně u autorů. Recenze na DVD vyjde v příštím díle Listů.

■ Prodám:

Originál U.S.A. Dobro 60D, 28 let staré, vyhrané - špičkový zvuk, v perfektním stavu, barva: přechod z tmavé do sv.hnědé, tvrdý futrál. Cena pouze 30.000 Kč. Video školy J.Douglas a R.Ickes zdarma! Fotky mailem.

Dobro zn. Regal RD-40, černé, nové, bez futrálu, dobrý zvuk spíše pro začátečníky. Cena: 10.000 Kč. Video školy J.Douglas a R.Ickes zdarma! Fotky mailem.

Od 1.10.2008 na www.dobroshop.eu: Dobra, struny, hrací želízka, kapodastry, prstýnky, atd.

dále prodám: kompletní díly na stavbu pedal steel guitar + orig. USA CD na stavbu PSG. Cena 14.990 Kč.

Milan Chvátal, chvatal-fast@seznam.cz, tel. 777 200 053 UL

■ Pavel Krišťufek prodává 2 banja:

1. kopie Stelling Staghorn

ořech, kombinace zlato-nikl, hrany abalon, v perfektním stavu, skoro nové

2. originál nový Deering „Saratoga Star“,

model na který hraje Tony Trischka, a se kterým byl letos v České republice.

Informace u Pavel Krišťufek tel.: 602 443354 a foto na: www.krishot.com/forsale.html

Kalendář akcí

ALBUM

- 18.10.2008 18.00 h fest, Chomutov, U Bizona
 24.10.2008 20.00 h Velký country bál – Kd Nové
 Ervěnice, Jirkov
 31.10.2008 20.00 h Chomutov, U Bizona
 15.11.2008 20.00 h Festival Malinkej,
 Dvůr Králové
 28.11.2008 20.00 h Chomutov, U Bizona
 13.12.2008 20.00 h Plzeň – Klub ACW

BG CWRKOT

- 04.10.2008 Sloupnice 20.00
 (hosté Brzdaří a Honza Bican)
 11.10.2008 Bratislava 14.40, BG Fest
 25.10.2008 Žleby u Ronova n/D 20.00
 BG Žleby, hostinec U Kosů
 29.11.2008 Sloupnice 19.00 – Carter Stanley
 Memorial
 06.12.2008 Blata u Jičína – penzion Diana
 31.01.2009 Sloupnice (host bude upřesněn)

BLACKJACK

- 11.10.2008 Bratislava, Bluegrass Fest;
 29.11.2008 Berlín, Acoustic Night;
 06.12.2008 Blata u Jičína, chata Diana

KŘENI

- 11.10.2008 Bluegrass Fest, Bratislava (SK)
 02.11.2008 Ostrava, klub Templ, 19.00

KVINTET (PÍSEK)

- 11.10.2008 Chotěboř Džemíček
 (s Monogramem)

PETR BRANDEJS BAND

- 10.10.2008 Pozlovice, hotel Ogar
 11.10.2008 Bratislava, Bluegrass fest
 18.10.2008 Malé Svatoňovice, kino
 14.11.2008 České Budějovice Kabaret U Váňů
 15.11.2008 Brloh

POUTNÍCI

- 07.10.2008 Brno 19.30, Dělnický dům Bělohorská 65 Vzpomínkový koncert na Josefa Prudila
 29.10.2008 České Budějovice 19.00
 Koncertní síň Jeremiášova
 31.10.2008 Jevíčko 19.00 Kino
 01.11.2008 Chotěboř Soukromá akce
 13.11.2008 Litomyšl 19.30 Lidový dům
 15.11.2008 Velký Osek 20.00 Dělnický dům
 16.11.2008 Dvůr Králové 15.00
 20.11.2008 Solnice 19.30 Společenský dům
 27.11.2008 Chomutov 19.30 U bizona
 28.11.2008 Lázně Bělohrad 19.00 Areál lázní
 29.11.2008 Pardubice 19.30 Hala IDEON festival RYENGLE
 04.12.2008 Ústí nad Orlicí 16.00 Náměstí
 05.12.2008 Hradec nad Moravicí 19.00 Kino
 06.12.2008 Příbor 17.00 Katolický dům
 07.12.2008 Zbýšov u Brna 19.00 Kino
 11.12.2008 Znojmo 19.30 Klub Harvart
 12.12.2008 Cvikov 19.00 Městský klub
 13.12.2008 Hrádek u Nechanic 18.30 Zámek
 14.12.2008 Brno 15.00 Výstaviště Vánoční trhy
 15.12.2008 Adamov 17.30 MKS Country vánoce
 16.12.2008 Moravský Krumlov 19.30 Kino
 17.12.2008 Praha 19.30 Klub Rikatádo
 18.12.2008 Děčín 19.00 Klub Škuner
 19.12.2008 Bělá pod Bezdězem 19.30 Kostel
 20.12.2008 Rtyně v Podkrkonoší 19.00 Kino
 21.12.2008 Hradec Králové 13.00 Vánoční trhy Náměstí

SUNNY SIDE

- 15.11.2008 Dvůr Králové, festival Malinkej
 22.11.2008 Jablonec nad Nisou, Posvěcení v modrém

Uzávěrka BG listů č. 5/08

je 15.11.2008. Informace o svých akcích a články do listů můžete poslat **Miroslavu Jiříště, Jiráskova 4187, 430 03 Chomutov**, případně e-mailem na adresu **jiriste@email.cz**. Redakce si vyhrazuje právo vaše příspěvky podle potřeby upravit. stane-li se tak, tento fakt uvedeme. Zároveň počítejte s tím, že není možné vám vaše příspěvky vracet.

Zájemci o členství v BAČR

Členství v BA je na kalendářní rok s tím, že kdo se stane členem do 30.6., zaplatí plný roční příspěvek 200 Kč, kdo po 30.6., zaplatí 100 Kč.

Zájemci o individuální členství mohou zasílat peníze složenkou na adresu **BAČR, Kostelní 859/24, Praha 7, PSČ 170 00** nebo převodem na účet: **108596029/300**. Zájemce o ostatní typy členství prosíme o kontaktování Milana Leppelta, tel. 233313815, mobil: 774202348, e-mail: **m.leppelt@seznam.cz**, který s nimi domluví podrobnosti.

Můžete si z internetových stránek BA stáhnout formulář přihlášky (individuální nebo kolektivní) pro vtištění z Wordu a zaslání poštou. Přihlášku můžete vyplnit také pomocí našeho on-line formuláře.

Bližší informace: viz strana 2 v Bluegrassových listech.

© copyright 2008

O svolení ke komerčnímu využívání informací z Bluegrassových listů je třeba požádat na naší adrese. V případě převzetí velkých článků musí náš autor dostat řádný honorář a trváme na uvedení Bluegrassových listů jako zdroje.

Sponzoři

bluegrassové asociace poskytují našim členům po předložení průkazky BAČR 5% slevu na nákup zboží ve svých obchodech. Děkujeme jim za podporu! Jsou to:

COUNTRYON

U vodárny 4, Praha 3 (st. metro Jiřího z Poděbrad),
tel./fax: 222 510 410, otevřeno Po-Pá 10.00–12.30 a 13.00–18.00 h.

MIROSLAV SKOTICA

Krátká 3279, 738 01 Frýdek-Místek
tel. 558623500, fax 558622010

RONDO MUSIC

Jiráskova 712, Dvůr Králové nad Labem

JIRÍ LEBEDA – LEBEDA INSTRUMENTS

Suchá 22, 363 01 Ostrov nad Ohří
jiri@lebedainstruments.cz, 10 % sleva

PAVEL MALINA, HUDEBNÍ NÁSTROJE MALINA

Prokopova 22, 397 01 Písek, tel/fax 382 212 544

PETR HAHN – HUDEBNÍ NÁSTROJE – COUNTRY WORLD

K. H. Borovského 1422, 356 01 Sokolov
tel. 777 319 040, 352 623 149, e-mail azbest@mbox.vol.cz
5 % sleva na veškeré maloobchodně prodávané zboží

DRECHSLER S.R.O., PRODEJNA HUDEBNIN STRUNKA

Tyršova 91, 276 01 Mělník
pro členy BAČR sleva 5 % na veškeré maloobchodně prodávané zboží v prodejně hudebnin

FIRMA KOBRLE & STEHNO

Výroba a opravy akustických, elektroakustických a elektrických kytar a baskytar. Pro členy BAČR 5 % sleva z ceny nového nástroje a 15 % z oprav.

M&M&Music – Centrum hudebních nástrojů

Radniční nám. 30, 739 34 Senov
poskytuje členům BA slevu 7 % na zakoupené zboží

Bluegrassové listy, zpravodaj BAČR, ročník XIII, číslo 4, září 2008.

Titulní fotografie: The Lovell Sisters v Basileji (foto: Lika Pavliak)

Uzávěrka: 15.09.2008.

Adresa vydavatele a redakce: BAČR, Kostelní 859/24, 170 00 Praha 7.

Vychází nejméně dvakrát ročně.

Zodpovědný redaktor: Miroslav Jiříště, sazba: Miroslav Jiříště, logo: Vince.